

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8	Utgitt 7. mars	1949
-------	----------------	------

	Innhold.	Side
Skr.	om bandtvang for hund i Vang i Hedmark	159
»	om do. i Eiken	160
»	om do. i Bjørnskind	160
»	om dispensasjon fra bestem. for merkning av ferdigpakket spiseis	160
»	om vedtekt til bygningslovens § 13 for Egersund	160
»	om endr. av reguleringsvedtektenes punkt 13 og 14 for Vardø ..	161
»	om føresegner om bruk av piggråd i Spangereid	161
»	om regulerings- og utparselleringsplan for Kollen skog i Bærum	161
»	om regulering av området mellom Fr. Nansens veg m. fl. gater i Mandal	162
Lov	om endr. i og midlert. tillegg til lov om alderstrygd	163
»	om do. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre	164
»	om do. i lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	165
»	om mellombels tillegg til lov om arbeidstvist	165
Res.	om forskr. om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår	167
»	om regulering av produksjon, omsetn. og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	168
»	om føresegner om utjamningsavgift på konsummjølk	169
»	om do. om avgift på omsetninga av mjølk	169
»	om nedsettelse av skog- og jordkonesesjonsgrensene for Søndre Høland	170
»	om do. for Hof i Hedmark	170
»	om endr. i plakat om norske skips forpliktelse til å medta sjøfolk som hjemsendes ved norsk konsuls foranstaltning	170

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

21. febr.

Hermed stadfestes vedtak av 14. mai 1948 av V a n g herredsstyre, Hedmark fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av h u n d i V a n g skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Unntatt herfra er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

21. febr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 17. november 1948 av Eiken heradstyre, Vest-Agder fylke, der det i samsvar med § 3, 2. leden i lov frå 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Eiken herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter. Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt vert fylgde på fulltrygd måte av eigar eller innehavar og heller ikkje veldresserte gjetarhundar som saman med gjetar fylgjer buskap på beite.

21. febr. **Skrivelse fra Landbruksdepartement.**

Hermed stadfestes vedtak av 4. desember 1948 av Bjørnsskinn herredstyre, Nordland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Bjørnsskinn herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver og heller ikke dresserte gjeterhunder som sammen med gjeter følger bufe på beite.

22. febr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i kgl. resolusjon av 4. februar 1949 har Sosialdepartementet fastsatt følgende bestemmelser for merkning av ferdigpakket spiseis, — jfr. § 9 siste setning i forskrifter om produksjon og omsetning av iskrem av 22. oktober 1948:

Inntil 31. desember 1949 tillates benyttet emballasje som ikke tilfredsstiller kravene i iskremforskriftenes § 9. Betingelsen herfor er at en plakat påført hovedbetegnelsen for varen, — eventuelt også betegnelsen for firmaets produkt —, deklarerer av kunstig tilsetning og firmanavn, blir festet til eller anbragt på iskremkabinett, disk eller beholder som salget foregår fra på et iøyenfallende sted. Plakaten må ikke være mindre enn standardformat A 4, og skal være trykt med store, tydelige bokstaver. Hovedbetegnelsen må ikke være trykt med mindre typer enn betegnelsen på firmaets produkt eller godkjent firmanavn.

22. febr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Egersund bystyre i møte 4. februar 1949 om vedtekt til § 13 i bygningsloven.

Vedtekten lyder så:

22. febr.

Bygningsrådet skal bestå av politimesteren, helserådets ordfører, byingeniøren, formannskapssekretæren samt et tilsvarende antall medlemmer med varamenn valgt av bystyret. Et av de bystyrevalgte medlemmer bør være husmor og et medlem skal tilhøre det sittende formannskap.

En annen representant for vedkommende administrasjon kan møte i bygningsrådet ved de faste medlemmers forfall.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

22. febr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Vardø bystyre i møte 28. oktober 1948 om endringer i reguleringsvedtektenes punkt 13 og 14 med noen endringer foretatt av departementet.

Punkt 13 skal heretter lyde så:

Tomter som er større enn 330 m² kan bebygges med inntil $\frac{1}{3}$ av arealet. Mindre tomter kan bebygges med $\frac{2}{5}$ av arealet, dog begrenset til maksimum 110 m². Det bebygde areal kan, hvor særlige grunner taler for det, økes med opptil 20 % hvis helserådet og brannstyret i hvert enkelt tilfelle samtykker i det.

Punkt 14 skal heretter lyde så:

Ingen bygning må komme nærmere nabogrense enn 4 meter. Med brannstyrets samtykke kan bygningsrådet, når det på grunn av tomteforholdene finner det nødvendig, tillate at denne avstand innskrenkes til å utgjøre minst halvdelen av høyeste vegg mot nabo og ikke under 2,5 meter. Bygningsrådet kan bestemme at det på tomter som etter bygningsrådets skjønn er for små til selvstendig bebyggelse, skal oppføres dobbelthus eller rekkehus etter en felles plan som på forhånd er godkjent av bygningsrådet.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

23. febr.

I samsvar med lov frå 14. juli 1893 og kgl. resolusjon frå 7. desember 1923 vert hermed stadfest vedtak dagsett 11. desember 1948 av Spangereid heradstyre, Vest-Agder fylke, der det er fastsett fylgjande føresegnar om bruk av piggråd i heradet:

1. I Spangereid herad skal det vera forbode å nytta piggråd i gjerde mot nabo i mindre høgd enn 90 cm over marka.
2. For gjerde langs offentlig veg, gjeld dei føresegnar som til kvar tid måtte vera fastsett av fylkesvegstyret.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

23. febr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akers-

23. febr. hus fylke, i møte 30. september 1948 om regulerings- og utparselleringsplan for Kollen skog, gnr. 74, bnr. 6, Bærum.

Videre stadfester departementet i henhold til lovens § 3, herredstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til planen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal kun være sportshytter med tilhørende uthus.
2. Det er ikke tillatt å gjerde inn parsellene.
3. Eksisterende stier og skiveier skal holdes åpne for alminnelig ferdsel.
4. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som er i strid med reguleringsplanen eller disse vedtekter.

24. febr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Mandal bystyre 3. november 1948 om regulering av området mellom gate 67, Fridtjof Nansens vei, gate 66 og gate 68 i Mandal.

Videre stadfester departementet i henhold til lovens § 3 bystyrets vedtak om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Strøket skal være åpent og villamessig med ikke over 2-leiligheters bygg. Forretningsbygg og bygg med inntil 4 leiligheter kan tillates på nærmere angitt sted i planen.

2. Ingen bebyggelse må være over 2 etasjer, kjeller og loft eksklusive.

3. Byggene skal ha sadeltak. Takretningen skal være parallell Neseveien og dens parallellgater. De bygninger som er nevnt under punkt 1, annet punktum, skal ha valmet tak og retning som angitt på planen. For 1½ etasjers bygninger er maksimum takvinkel 45 grader. 2-etasjers bygg må ikke ha større takvinkel enn ca. 30 grader. For de siste tillates heller ikke takoppbygg eller nedskjæring i takflaten for stående vindu.

4. Innredning av beobelsesrom på loft tillates ikke.

5. Ikke noe bygg må være større enn 120 kvadratmeter. Unntatt er de nevnte bygg under punkt 1, annet punktum.

6. Forhager og grøntanlegg skal beplantes på tiltalende måte. Det kan kreves innlevert situasjonsplan med angivelse av beplantning, tørkeplasser og plass for søppelkasser og lignende.

7. Tomtene skal innhegnes på en sådan måte som bygningsrådet godkjenner. Gjerder i samme gateflukt skal ha ensartet konstruksjon og høyde. Høyden må ikke være over 1,10 m. Naboer kan

sløyfe gjerde i tomtegrense. Hvis gjerde oppsettes skal dette ikke 24. febr. være høyere enn gjerde mot gate.

8. Alle avløp fra W. C. skal føres om septiktank, som skal godkjennes av bygningsrådet.

9. Bygnings- og skjønnhetsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelse ha for øyet at bebyggelsen får en god form og materialbehandling og at bygninger i samme gateflukt får en mest mulig ensartet og harmonisk utformning med hensyn til fasadebehandling, takform, takvinkler og materialbehandling.

10. Ved siden av disse bestemmelser gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

11. Dispensasjon fra disse regler kan meddeles av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Lov om endringer i og midlertidig tillegg til 25. febr. lov om alderstrygd av 16. juli 1936. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortinget vedtak av 21. februar 1949 sålydende:

I.

I lov av 16. juli 1936 om alderstrygd skal følgende bestemmelser lyde:

§ 4, tredje ledd.

Pensjonen skal for enkeltperson ikke være under 840 kroner i bykommuner og 720 kroner i landkommuner.

§ 31, første ledd.

Personer som etter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om utskrivning av inntektsskatt til staten er å regne som bosatt i riket og skattepliktige personer som ikke har bopel i riket, men oppebærer lønn av den norske stat skal til en fond — Aldersfondet — svare en avgift på 1,2 prosent av sin antatte årsinntekt. Avgiftsplikten påhviler dog ikke den som har en antatt årsinntekt under 1200 kroner, om han bor i by, og under 1 000 kroner, om han bor på landet.

§ 49. Under forutsetning av gjensidighet, kan det ved traktatmessig overenskomst åpnes adgang også for ikke norske statsborgere til — med de nødvendige lempninger — å trygdes etter denne lov.

25. febr.

II.

Nr. 1.

Av de merutgifter for trygden som denne lov medfører for terminen 1948—49 skal den del som etter lovens § 37 faller på staten og Aldersfondet i sin helhet dekkes av Aldersfondet.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Endringen i lovens § 31, første ledd, gjelder fra og med skatteåret 1949—50, inntektsåret 1948. De øvrige bestemmelser får virkning fra 1. januar 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25. februar 1949.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

25. febr.

**Lov om endringer i midlertidig lov om hjelp
Nr. 2. til blinde og vanføre av 16. juli 1936.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortinget vedtak av 21. februar 1949 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 4. Til blind yter staten:

- a. kr. 840 året til den som bor i by og kr. 720 året til den som bor på landet eller
- b. bidrag kr. 840 året til opphold på pleieheim for blinde godkjent av Sosialdepartementet.

§ 7. Til vanføre yter staten:

- a. kr. 840 året til den som bor i by, og kr. 720 året til den som bor på landet eller
- b. bidrag kr. 840 året til opphold på pleieheim godkjent av Sosialdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft straks og får virkning fra 1. januar 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25. februar 1949.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om krigspensjonering 25. febr.
for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner av Nr. 3.
13. desember 1946.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortinget vedtak av 21. februar 1949
sålydende:

I.

I lov av 13. desember 1946 om krigspensjonering for hjemme-
styrkepersonell og sivilpersoner skal følgende bestemmelse lyde slik:

§ 26. Alle som er pliktig til å betale alderstrygdavgift etter
lov om alderstrygd av 16. juli 1936, § 31, skal i tillegg til denne av-
gift betale en krigspensjoneringsavgift på 0,1 pst. av den antatte
årsinntekt som ligger til grunn for beregningen av alderstrygd-
avgiften.

Krigspensjoneringsavgiften innkreves sammen med alderstrygd-
avgiften og på samme måte som denne.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Endringen gjelder fra og med
skatteåret 1949—50, inntektsåret 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25. februar 1949.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om mellombels tillegg til lov om arbeids- 25. febr.
tvister av 5. mai 1927. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 februar 1949
sålydende:

§ 1. Er det reist krav om ny tariffavtale eller endringer i gjel-
dende tariffavtale og kravet ikke er framsatt av eller med samtykke
fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller en arbeidsgiver-
organisasjon som fyller vilkårene i § 11, nr. 1 i loven om arbeids-
tvister, og det oppstår sådan tvist som nevnt i § 6 nr. 3 i samme
lov, uten at den blir løyst ved mekling, sender Riksmeklingsmannen
straks melding til vedkommende departement om meklinga og sitt

25. febr. syn på tvisten. Mener departementet at viktige samfunnsinteresser
Nr. 4. krever at tvisten blir løyst uten arbeidsstans kan det innen 4 dager etter at meldinga er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd, jfr. § 2. Lønnsnemndas avgjerd har samme virkning som en tariffavtale.

Har partenes forhandlere i tvist som går inn under første ledd gitt tilslutning til at meklingsforslag blir framsatt, og blir dette forkastet av en eller begge parter, kan Riksmeklingsmannen innen 4 dager etter at meldinga om forkastelsen er kommet fram til ham, bringe saka inn for Lønnsnemnda, som enten skal stadfeste forkastelsen, eller bestemme at forslaget skal gjelde som tariffavtale. Blir forkastelsen stadfestet skal Riksmeklingsmannen straks sende melding til vedkommende departement, som kan bringe tvisten inn for Lønnsnemnda i samsvar med første ledd.

§ 2. Lønnsnemnda skal ha en formann og seks andre medlemmer med personlige varamenn.

Formannen og fire medlemmer blir oppnevnt av Kongen, ett medlem etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og ett etter innstilling fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

To medlemmer blir oppnevnt av vedkommende departement for den enkelte tvist som representanter for de arbeidsgiverinteresser og de arbeiderinteresser som tvisten gjelder. Det ene medlem blir oppnevnt etter innstilling av den arbeidsgiverforening og det andre etter innstilling fra den fagforening som er part i tvisten. Er ingen arbeidsgiverforening part i tvisten, eller bruker en forening ikke sin innstillingsrett innen den frist departementet setter, finner oppnevning sted uten innstilling. Disse medlemmer har ikke stemmerett.

Medlemmene med varamenn må fylle vilkårene etter § 10 nr. 3 i loven om arbeidstvister. De som blir oppnevnt etter innstilling, kan være medlemmer av en arbeidsgiverforenings eller en fagforenings styre eller være fast tilsatt i en slik forenings tjeneste.

Såfremt faglige eller stedlige interesser gjør det ønskelig, kan det oppnevnes en særnemnd med det arbeidsområde og den funksjonstid som Kongen fastsetter. For særnemnda gjelder ellers reglene i 1.—4. ledd.

Reglene om Arbeidsretten i kap. 2 og kap. 5 i loven om arbeidstvister gjelder så langt de passer.

Utgiftene til nemnda blir betalt av staten. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter vederlaget til medlemmene.

§ 3. Tvister som omfattes av § 1 må ikke søkes løyst ved arbeidsstans før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løyst.

§ 4. I den utstrekning som Kongen ved særlige forskrifter 25. febr. vedtar, skal endringer i lønns- og arbeidsvilkår som ikke er tariff- Nr. 4. festet, ikke kunne gjennomføres uten godkjenning av offentlig myndighet. Det samme gjelder endringer i en tariffavtale der ingen av de organisasjoner som er nevnt i § 1 er part. Påbud om offentlig godkjenning kan også gis for nye individuelle avtaler om lønns- og arbeidsvilkår og for nye tariffavtaler av den nevnte art.

Reglene i første ledd gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8. mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 5. Lov om arbeidstvister § 40 gjelder tilsvarende for arbeidstans i strid med § 3 i denne lov.

Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som i strid med forskrifter etter § 4, forsettlig eller uaktsomt unnlater å bringe en sak som nevnt i forskriftene inn til godkjenning, straffes med bøter eller fengsel opp til 3 måneder, eller med begge disse straffene. På samme måte straffes den som unnlater å rette seg etter vedtak som blir gjort med heimel i forskriftene.

Lov om arbeidstvister §§ 41—44 gjelder på tilsvarende måte Lønnsnemnda.

§ 6. Denne lov trer i kraft 1. mars 1949 og gjelder til 1. juli 1950. Mellombels lov av 13. februar 1948 gjelder fortsatt for tvister som er brakt inn for Lønnsnemnda før 1. mars 1949. Føresegner i loven om arbeidstvister som er i strid med denne lov blir satt ut av kraft så lenge den gjelder.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25. februar 1949.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

25. febr.

Med heimel i § 4 i lov av 25. februar 1949 om mellembels tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927 blir fastsatt følgende forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår:

§ 1. Endringer i en tariffavtale kan ikke gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen når hverken Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller en arbeidsgiverorganisasjon som fyller

25. febr. vilkårene i § 11 nr. 1 i lov om arbeidstvister er part i avtalen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

Når Riksmeklingsmannen etter første og annet ledd har motatt forslag til tariffavtale, skal han snarest råd er og så vidt mulig innen 14 dager ha tatt standpunkt til forslaget og i tilfelle fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

§ 2. I arbeidsforhold som ikke omfattes av en tariffavtale må ingen lønnsauke finne sted uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 6 000, eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler som fastsetter en lønn på mer enn kr. 6 000 årlig.

Som lønn reknes også dyrtidstillegg, gratiale, verdien av fritt opphold, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår..

Godkjenning trengs ikke for lønnsavtaler som er i samsvar med lønnssetts fastsatt i tariffavtale for tilsvarende arbeid på samme sted når tariffavtalen er inngått mellom Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon og en arbeidsgiverorganisasjon som fyller vilkårene i § 11 nr. 1 i lov om arbeidstvister.

§ 3. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd for vederlag som omfattes av kunngjøring fra Prisdirektoratet om utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning av godtgjørelse til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige selskaper.

§ 4. Det som er bestemt i disse forskrifter gjelder lønns- og arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de lønsmottakere i statens tjeneste som går inn under lov av 6. juli 1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

§ 5. Brott på disse forskriftene er straffbart, jfr. § 5 i lov av 25. februar 1949 om mellombels tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927.

§ 6. Disse forskrifter gjelder fra 1. mars 1949.

25. febr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov av 14. mai 1917 nr. 5 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 1 c og midlertidig lov av 2. juli 1948 nr. 6 om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. bestemmes:

- I. For regulering av tilførselen av fersk fisk og filet til innenlands forbruk i fylkene i Sør-Norge fra fylkesgrensen Nordland — Nord-Trøndelag kan Fiskeridepartementet gi bestemmelser om omsetningen av fersk fisk og filet og herunder gi pålegg om leveringsplikt for slike varer.

Fiskeridepartementet kan bemyndige Utvalget for eksport og innenlandsk omsetning av fersk fisk til å forestå gjennomføringen av og kontrollen med bestemmelser som gis i medhold av 1. ledd og til å gi utfyllende bestemmelser.

- II. Eksportutvalget for fersk fisk, Ålesund, som er opprettet ved kongelig resolusjon av 2. juli 1948, skal heretter benevnes Utvalget for eksport og innenlandsk omsetning av fersk fisk. Fiskeridepartementet bemyndiges til å oppnevne medlemmer av utvalget som særlig skal ivareta de innenlandske markedsinteresser og til å utferdige instruks for utvalget.

- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongeleg resolusjon.

25. febr.

I samhøve med millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert desse føresegner gjeve om utjamningsavgift på konsummjølk for tida 1. mars 1949 til og med 28. februar 1950:

Østlandets Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesentral, Trøndelag Melkesentral og Nord-Norges Melkesentral får rett til å krevja opp utjamningsavgift på konsummjølk hjå ikkje-medlemer av sentralane i tida frå og med 1. mars 1949 til og med 28. februar 1950 i samsvar med millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Det vert teki atterhald om rett til kvar tid som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift.

Kongeleg resolusjon.

25. febr.

I samhøve med § 4, 2. leden i millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov av 2. august 1946, vert desse føresegner gjevi om avgift på omsetninga av mjølk:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag eller andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten, skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og smør i samhøve med millombils lov av 10. juli 1936, jfr. lov av 2. august 1946.

25. febr. Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. liter kumjølkk og geitemjølkk som vert levert til forbrukar eller ovannemnde verksemdar i tida frå og med 1. mars 1949 til og med 28. februar 1950.
2. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.

25. febr. **Kongelig resolusjon.**

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, til 200 dekar, og
- b. etter jordkonsesjonslovens § 1, tredje ledd, til 60 dekar, for Søndre Høland herred, Akershus fylke.

II. Kongelig resolusjon av 8. februar 1918 om nedsettelse av konsesjonsgrensene for det tidligere Høland herred oppheves for så vidt angår Søndre Høland herred.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

25. febr. **Kongelig resolusjon.**

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a) etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 til 0 og etter § 3, annet ledd, til 5 dekar;
 - b) etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 0 og etter § 1, tredje ledd, til 5 dekar
- i Hof herred, Hedmark fylke.

II. De kgl. resolusjoner av 8. september 1917, 4. august 1936 og 17. september 1937 om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene i samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

25. febr. **Kongelig resolusjon.**

I. Nedennevnte bestemmelser i kongelig plakat av 5. juni 1908 angående norske skips forpliktelse til å medta sjøfolk der hjemsendes ved norsk konsuls foranstaltning, skal heretter lyde slik:

§ 2. Når norske sjømenn hvis hjemsendelse det påligger norsk utenriks stasjon å sørge for medtas av norsk skip, blir derfor å erlegge følgende betaling for kost og passasje:

1) For befordring med skip som går i linjefart og er innrettet for 25. febr. å befordre betalende passasjerer, og sjømennene opptar plass bestemt for betalende passasjerer og for øvrig nyter de samme rettigheter som disse:

a) For underordnede (ikke nødlidende) sjømenn, derunder kokker:

Den for reisen fastsatte passasjertakst på 3. plass.

b) For skipsførere, styrmenn, maskinister, stuerter og restauratører — (ikke nødlidende):

Den for reisen fastsatte passasjertakst på 2. plass.

c) For nødlidende sjømenn (så vel offiserer som underordnede): $\frac{1}{2}$ av den for reisen fastsatte passasjertakst på billigste klasse tillagt den under punkt 2) for underordnede sjømenn fastsatte godtgjørelse pr. dag.

2) For befordring som ikke går inn under punkt 1).

a) For underordnede sjømenn derunder kokker:

b) For skipsførere, styrmenn, maskinister, stuerter og restauratører:

På seilskip: kr. 2,50 pr. dag. Kr. 3,50 pr. dag.

På fangstfartøyer fra

Nordishavet: » 5,00 » » » 7,00 » »

På andre damp-

motorskip: » 9,00 » » » 12,00 » »

Godtgjørelsen beregnes fra og med den dag sjømannen sendes ombord til og med ankomsten til den havn hvortil han skal medtas.

I særegne tilfelle kan det med samtykke av vedkommende departement beregnes en høyere godtgjørelse enn den ovenfor under punkt 1) og 2) fastsatte.

§ 3. For at de i § 2 fastsatte godtgjørelser for befordringen skal kunne forlanges utbetalt, må det av vedkommende utenrikske stasjon være utferdiget et forpasningssertifikat som overleveres til det befordrende skips fører, og hvori uttrykkelig er angitt til hvilken havn sjømannen skal medtas, på hvilken klasse (offisers- eller mannskapsforpleining) befordringen skjer, samt fra hvilken dag betalingen løper. Dessuten må forpasningssertifikatet ved ankomsten til den i sertifikatet bestemte havn av vedkommende mønstrings- eller tollmyndighet (i utlandet vedkommende konsulat) påtegnes en bevitelse om på hvilken dag fartøyet ankom til havnen, samt at sjømannen medfulgte.

26. febr. Det således attesterte sertifikat blir av skipsføreren å innsende til det befordrende skips rederi som sender sitt krav på den fastsatte godtgjørelse direkte til den for hvis regning befordringen ifølge sertifikatet har funnet sted. For nødlidende sjømenn og sjømenn som er hjemsendt for statskassens regning, sendes kravet til Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementets Sjøfartsavdeling.

§ 4. (2. punktum): Avslår en skipsfører å etterkomme konsulens anmodning om å medta sjømenn, skal konsulen, dersom han finner avslaget ugrunnet og han på grunn av avslaget blir nødt til enten å la sjømennene oppholde seg lengre tid på stedet eller sende dem på annen kostbarere måte, innberette forholdet til Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet, for at ansvar eventuelt kan bli gjort gjeldende mot vedkommende skipsfører.

§ 4 (siste punktum): For skip i fast rute med passasjersertifikat gjelder ingen tonnasjeavgift.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder for påbegynte men ennå ikke avsluttede reiser.

Utgiver: Statsrådsekretær Leif Østern.